

او به کسی شباهت ندارد به جز خودش

پیش‌درآمد: ویژگی‌های حسینی (خاصیص‌الحسینیة) نوشته علامه شیخ جعفر شوشتری و عنایت‌ویژه امام حسین به ایشان است که در مقدمه کتاب گزارشش آمده. بی‌شک چنین شاهکاری، خود از کرامات امام حسین به‌شمار می‌رود. نکات معرفتی و شناختی با دسته‌بندی بی‌نظیرشان افق متفاوتی را در زمینه شناخت امام به روی خواننده می‌گشاید. فرازی از کتاب:

... محبت خداوند، محبتی مخصوص به خود اوست و به محبت محبان دیگر شباهت ندارد، محبت امام حسین (ع) نیز چنین است. همان‌طور که پیامبر (ص) فرمودند: محبت حسین در اعماق جان مؤمنان نهفته است.

به همین خاطر دل‌های مؤمنان به زیارت امام حسین (ع) علاقه‌مند است و آن‌گاه که نام او را می‌شنوند متأثر می‌شوند و بر او گریه می‌کنند و این علاقه بیش از علاقه به حج و زیارت ائمه دیگر است.

از سوی دیگر نام شریف آن حضرت تأثیر خاصی در دل‌ها دارد. امام (ع) همان‌گونه است که پدر بزرگوارش او را مخاطب قرار داده، فرمود: ای اشک چشم هر مؤمن و همان‌طور که امام سجاد (ع) خودشان فرمودند که من کشته‌اشکم؛ نام حسین (ع) نزد هر انسانی مؤمنی برده شود، اشک چشمانش جاری می‌شود یکی دیگر از موارد این‌که با حلول ماه محرم دل‌های راغم و اندوه می‌شود و همچنین رفت و گریه بر آن حضرت، هر چند مصائب آن حضرت بسیار تکرار شود ملال‌آور نیست.

الطاف خاص خداوند به امام حسین (ع) در قرآن و سخن گفتن با او

همچنین حق تعالی در سخنان خود با آدم (ع) و پس از آن با دیگر پیامبران تا خاتم (ص) بارها مصیبت امام حسین (ع) را ذکر کرده است. سخن گفتن خاص خداوند با امام حسین (ع) بسیار است و از جمله موارد سخن گفتن خداوند با امام حسین (ع)، ندهای مخصوص به آن حضرت در روز شهادت‌شان می‌باشد که برترین آن‌هاها، همان عبارت یا ایها النفس المطمئنة است.

عنایت و الطاف خاص پیامبر خدا به امام حسین (ع)

پیامبر خدا (ص) قلب باطنی خود را به امام حسین (ع) عطا کرده و آن را محل و جایگاه مخصوص محبت به او قرار داده است. پیامبر (ص) حتی فرزندش ابراهیم را فدایی حسین (ع) قرار داد و پیوسته می‌فرمود، فدای آن کسی بشوم که پسرم ابراهیم را فدای او کردم.

علاقه و رفتار پیامبر (ص) با امام امی خارق‌العاده است

پیامبر با آن همه شکوه و جلال و وقار و سکنیه، وقتی حسین (ع) را می‌دید، به طرف او می‌آمد و در حالی که با اصحاب سخن می‌گفت، سخنانش را قطع می‌کرد و از جایش برمی‌خاست و به استقبال امام می‌آمد و او را روی شانه‌اش می‌گذاشت و با خود می‌آورد و در کنار خودش یا در آغوشش می‌نشانید. عجیب‌تر این‌که، اگر پیامبر (ص) بر منبر بودند و خطابه ایراد می‌کردند، همین که حسین (ع) وارد می‌شد، سخنان خود را قطع می‌کردند و از منبر پایین می‌آمدند و به استقبال او می‌رفتند و سخنی می‌گفتند که تعجب دیگران را برمی‌انگیخت. و تعجب‌آورتر از همه، موضوعی است که ابن‌ماجه در السنن و زمخشری در الفائق نقل کرده‌اند. آنها گفته‌اند که پیامبر (ص) ملاحظه فرمود که حسین (ع) با کودکان در کوچه بازی می‌کند. پیامبر جلوی مردم آمد، یک دست خود را گشوده کودک (حسین (ع)) به این طرف و آن طرف قرار می‌کرد و پیامبر خدا (ص) او را می‌گویی: خدایا! او را گرفت و یکی از دست‌اش را زیر چانه‌اش قرار داد و دیگری را بر بالای پیشانی‌ش و لبان مبارکش را بر لبان او گذاشت و او را بوسید و فرمود: من از حسینم و حسین از من است، خداوند دوست بدارد کسی را که حسین را دوست می‌دارد، حسین نوه من است.

یادآوری: محبت پیامبر تنها اختصاص به حسین (ع) ندارد، بلکه شامل کسانی هم که او را دوست دارند نیز می‌شود. پیامبر، خداوند را بر این امر گواه می‌گیرد و می‌گوید: خدایا! من حسین را دوست دارم و محبان او را نیز دوست دارم. آن حضرت دعا می‌کردند و می‌فرمودند: خداوند محبان حسین را دوست بدارد.

تکیه کتاب بر آن است که به «بازآفرینی عناصر معنوی عاشورا در شعر انقلاب اسلامی» بپردازد.

تکیه کتاب، نشست آتی خود را به بازآفرینی عناصر معنوی عاشورا در شعر انقلاب اسلامی اختصاص داده‌است و به همین منظور میزبان شماری چند از علاقه‌مندان و کارشناسان در این زمینه خواهد بود.

این پانزدهمین نشست از سلسله جلس‌های این تکیه

عناصر معنوی عاشورا در تکیه کتاب بازآفرینی می‌شود

از رزمنده‌ها و شهدای نورآم دفاع مقدس از سینه‌زنان همین هیأت بودند.» حاج‌ماشاء... و حاج‌منصور ارضی پای ثابت جلسات مرحوم سیدعلی میرهادی در مسجد امین‌الدوله بودند و پس از درگذشت او، رونق ویژه‌ای به این جلسات به‌خصوص در شب‌های روزه‌داری دادند. شب‌های آدینه دعای کمیل در مسجد شهدای بزرگراه آهنگ/ محلاتی پر است از عطر صدای استاد همچنین ماه‌های رمضان همراه حاج‌مهدی سماواتی مراسم دارند.

مدیر بازنشسته مدرسه، درس‌های طلیعی را هم خوانده. به گفته خودش، استادان او روحانی بودند: «استادانی مانند آیت‌ا... جاودان و آیت‌ا... شیخ محمود تحریری، شهید حجت‌الاسلام محمود غفاری که افتخار داشتیم خدمت‌شان شاگردی کنم.» چهره‌های شاخصی همچون مهدی سماواتی، منصور نورایی، شهید جواد رسولی، آقای نریمان، حسام حسینی و مهدی عسکری از پروردگان محضر حاج‌ماشاء... عابدی‌فردند.

آغاز سوره انشال بدترین جنبندگان زمین را «لایعقلون» دانسته؛ کسانی که خردورزی نمی‌کنند. با چشم خرد که به عزاداری‌ها بنگیریم برخی رفتارها دور از خداست و پسند اهل بیت نیست، مثالش بین خودمان بماند. همچنین تحریفات عاشورایی مانند آب‌خاستن اسام در لحظه آخر و... به نظران کجای‌ها برگزاری‌ها را باید اصلاح کنیم؟

همچنان که اشاره کردم روزه و عزای حسینی عبادت است و باید عبادت خالص برای خدا باشد. همچنین درست عین همانی باشد که خدا می‌خواهد. نماز صبح سه‌رگعتی که قبول نیست؛ زیر هماهنگ با فرمان خدا نیست. عبادت این چنین است. وقتی قبول داریم روزه امام حسین به فرموده امام راحل از افضل «قربات است، یعنی از

همان چیزهایی که انسان را به خدا نزدیک می‌کند، عزاداری امام حسین، یکی از بافضیلت‌ترین‌هایش است. وقتی این چنین است، پس باید طبق دستور باشد. اگر ائمه فرموده‌اند این کار نه! باید گفت چشم. امام زمان (عج) الان غایب هستند ولی نواب عام ایشان که هست، یعنی اگر حرف و فتوای این علما را عمل نکنیم، در واقع حرف امام زمان را نشنیده‌ایم و به آن عمل نکرده‌ایم؛ چون خود ایشان فرموده در حوادث و

است که با حضور نویسندگان و منتقدان ادبیات انقلاب اسلامی و دفاع مقدس به‌عنوان مهمان ویژه برگزار می‌شود. از چهره‌های آشنایی که در این نشست به‌عنوان کارشناس قرار است به بررسی موضوع جلسه بپردازند می‌توان به دکتر محمدرضا سنگری و محمدمهدی سیار هستند. جلسه‌یاد شده موضوع اصلی خود را به این اختصاص داده‌است. گفتنی است این نشست آخر از این سلسله برگزاری‌های

تکیه کتاب است. این سلسله نشست‌های تکیه کتاب با محوریت نهضت حسینی از ابتدای ماه محرم آغاز شد و تا اربعین حسینی ادامه خواهد داشت. کتاب نقش المهموم و تأثیر آن در ادبیات عاشورایی امروز، سفرنامه‌های پیاده‌روی اربعین، مقتل به منابه متن ادبی و... از موضوعاتی است که در این نشست‌ها محور بررسی و نقد و نظر بوده است.

گفت‌وگو با حاج‌ماشاء... عابدی‌فرد، مداح پیشکسوت

زندگی هر چه حسینی‌تر؛ لذت بخش‌تر

می‌خواندم سپس که خدمت‌شان رفتم همین را فرمودند. پیام داشته باشد یعنی مستمع و مخاطب را بالا بیاورد به همان سطحی که خدا و دین اسلام می‌خواهد قرار بدهد. متأسفانه چنان که گفتید برخی مجالس از چنین پیام‌هایی خالی است. خدای نکرده در زمین دشمن دارند بازی می‌کنند. چنین چیزی مورد پسند شخص امام حسین نیست. بالاخره باید نوحه و شغری که می‌خوانیم، شوری که می‌گیریم روی حساب باشد. خدایامرز استاد ما شهید حجت‌الاسلام آشیخ محمودغفاری گاهی اوقات که مثلا از موضوع خارج می‌شدیم و درباره دل‌تنگی برای کربلا می‌خواندیم سینه نمی‌زد. مرا کناری می‌کشید و تذکر می‌داد: این‌ها برای سینه‌زنی نیست هرچند دل‌تنگی برای کربلا باشد. یعنی، این‌همه دقیق بودند. حالا هم آقای جاودان نقاط حساس و ظریفی را به ما تذکر می‌دهد. اگر می‌خواهیم نقشه‌شوم دشمنان را خنتی کنیم به ویژه درباره یکی از دو بقالی اسلام یعنی امام حسین (بیل دیگرش امام زمان است) که دشمنان می‌خواهند از محتوا خالی‌اش کنند که البته نمی‌توانند اما مراقبت ما نیز از ا‌هم وظایف‌مان است به خصوص وظیفه مداح است طوری عمل کند تا دشمن برایش کف نزند، تشویقش نکند و پسند خاطرش نباشد. دشمن به او چشم ندوخته باشد اگر چنین شود فکر کند کارش پسند خدا و امام نیست که آنها توجهی به او دارند باید خودش را تصفیه کند. از طریق علما و بزرگان دین است که بسند ناپسند عبادات روشن می‌شود. تکرار می‌کنم اگر سعادت‌مندی را می‌خواهیم سعادت‌مان در پیروی از بزرگان دین در تمام موضوعات است. یکی همین عزاداری! شاید می‌بیشیم شور و هیجان خیلی بیشتر شده و دشمن برای تضعیف این وادی خیلی تلاش کرده و می‌کند، ولی باز دنیا می‌بیند هرسال شور اربعین و گسترش بیشتر است.

آن جمعیت عظیم که مانور اسلام است برای اهل دنیا که این قدرت اسلام است و خود ما باید مراقبش باشیم. همه عاشورا برای خدا بوده و خدا از امام حسین راضی بوده چون کارش در راه توحید و معرفت و دین و خدا بوده مثل این که این حزب... شهادت‌طلبی کرده و عده‌ای از این صهیونیست‌ها را به درک واصل می‌کنند خودشان و وابستگان‌شان به این‌ها می‌بایند و افتخار می‌کنند، چون در راه خدا و اعتلای کمک حلق مبارزه می‌کنند زیرا از امام حسین آموخته‌اند که در راه دین و اعتلای حق جانشان را بدهند.

آقای همه عاشورا و نهضت آقایاری خدا و تجلی خداست. شناخت ما از خدا اگر راستی ندارد چرا چنان‌که باید خدایی و حسینی نیستیم؟ باید قدم به قدم کار کنیم. قرآن می‌گوید: واعبد ربک حتی یاتیک البیقین. قرآن راه را به ما یاد داده پیرو دگارت را بندگی کن تا به یقین برسی. اگر می‌خواهیم به یقین برسیم راهش عبادت و بندگی است. از همین قدم‌های اول که نماز را به وقت و شایسته بخوانیم کارهایمان طبق دستور باشد و برای خدا باشد. به واسطه عبادت خلوص ما هم تواب‌تر می‌شود و به امام حسین نزدیک‌تر می‌شویم. رفتار و خلوص نیت‌مان به آقا نزدیک‌تر می‌شود و ما نیز دوام پیدا می‌کنیم و می‌شویم آن حسینی واقعی. الان مثل من و مایی فقط اسم امام حسین را می‌برد و رسم امام حسین خیلی با ما فاصله دارد. کم‌کم باید درحد خودمان به آن رسم بندگی امام حسین نزدیک شویم و هر چه نزدیک‌تر شویم لذت زندگی را بیشتر می‌بریم. پس امام حسینی‌شدن واقعی به این است که در عمل‌مان با خلوص نیت به امام نزدیک‌تر شویم. مثل آنها که به هیچ وجه نمی‌شویم، ولی می‌توانیم شبیه آنها قدم برداریم.

آقای حاج‌آقامهدی سمواتی خیلی ذکر خیر شما را داشتیم. حالا که شما در آموزش مداحان نیز اثرگذار هستید، برای مداحان نوا چه سفارشی دارید؟

من که خود را قابل نمی‌دانم و نظر لطف دیگران است و عنایت خدا. امام علی در دعای کمیل دارد که چه بسیار خوبی‌هایی که سزاوارش نبودم و خدا نشر داد. هر چه ستایش و خوبی است از خداست. از جانب خداست و برای خداست. ما هر چه داریم لطف و عنایت و مرحمت خداست. همین که مداحان جوان‌تر سعی کنند برای خدا قدم بردارند و پنهان و آشکارشان دست‌کم مساوی باشد بلکه پنهان‌شان بهتر از آشکارشان باشد. جلوه‌ای که بالای منبر و میان جمعیت دارند در خلوت بیشتر داشته باشند و خدای نکرده صدقاً شعر حافظ نشویم که می‌گوید: واعظان کاین جلوه در محراب و منبر می‌کنند / چون به خلوت می‌رسند آن کار دیگر می‌کنند. حالا واعظان را بردار و به جایش مداحان بگذار. نباید چنین باشد که پشت بلندگو یک جور باشیم و در پنهان مخالف با ظاهرمان باشیم. خدا که می‌بیند. پس اگر در ذهن ما چنین جا بیفتد دیگر مراقب همه رفتارهایمان هستیم.

برای خواندن متن کامل مصاحبه

کیو آر کد را اسکن کنید

امام حسین یک ویژگی شگفت‌انگیز دارد که حتی بدترین دشمنان‌شان ایشان را ستوده‌اند در کتاب ویژگی‌های حسینی علامه شوشتری (خصائص‌الحسینیة)؛ راز این بلندآوازی و نیکنامی آقا قیق آمده.

عامل اصلی‌اش خلوص نیت امام حسین است. امام مدد رمد برای خدا قیام کرد. هیچ هدفی جز خدا نداشت. اهدافی هم که می‌گویند تابع خلوص نیت آقااست همه برای خدا بود حالا اگر نتیجه می‌داد و فرض کنیم حکومت را به دست می‌گرفت فیهالمراد البته نه که برای حکومت رفته باشد. فقط برای خدا و انجام وظیفه بوده. خلوص نیت ایشان سبب شده جریان حسینی و نهضت و شهادتش روز به روز روشن‌تر و گسترده‌تر شود. یزیدیان گمان می‌کردند پایان یافت ولی فراگیری نهضت امام تازه پس از عاشورا شروع شد تا امروز که دنیا را گرفته. خدایامرز آقای بهجت می‌فرمود وقتی امام زمان می‌آید و خودش را معرفی می‌کند مردم امام حسین را بیشتر از امام زمان می‌شناسند به همین خاطر می‌گویند من فرزند حسین‌ام. می‌بینیم که دنیا دارد امام حسین را کم‌کم می‌شناسد. چه دسته‌هایی در روسیه یا چه جمعیتی در آمریکا در استرالیا و انگلیس... این نشان می‌دهد اسلام جهانی شده و جهان می‌خواهد در زیر چتر اسلام بیاید و عامل اصلی آن امام حسین است که کار خودش و نفرات قلیش فقط برای خدا بود پس خدا دارد فراگیری می‌کند این نهضت حسینی را. هرکسی می‌خواهد کارش ماندگار باشد باید به خدا متصل شود. خدا باقی است و هرکسی هم کارش به خدا اتصال داشته باشد باقی خواهد بود به بقا و ماندگاری خدا که نامحدود است.